

ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਾਖਲਾ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਸ੍ਰੀ ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ, ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 'ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਸ਼ੱਕੀ' ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ *ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਐਸਐਸ ਕੰਗ, ਜੇ. ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ 50/55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ।

13. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਹਾਲੀਆ ਆਚਰਣ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

14. *ਸ੍ਰੀ ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)* ਵਿੱਚ ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਨੰਬਰ 3854 ਆਫ਼ 1986 ਅਤੇ 430 ਆਫ਼ 1987) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਐਸ ਐਸ ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਆਦਿ।- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦਿਓਲ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਆਦਿ— ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਮਿਸ ਸੀ. ਨੰਬਰ 4905 -1988 ਦਾ ਸੀ.ਆਈ.ਆਈ

1980

ਦੇ *FAO* ਨੰਬਰ 494 ਵਿੱਚ। 29 ਸਤੰਬਰ, 1988।

ਗਾਹਕ ਪ੍ਰਤੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਡਿਊਟੀ—ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (V ਦਾ 1908)- ਆਰਡਰ 9— ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ

I.L.B. Punjab and Harwana (1989)1.
ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਦਿਓਲ ਬੇਸ ਸਰਵਿਸ ਲਿਮਿਟਡ ਆਦਿ (ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

ਕੌਸਲ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ— ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਰੱਖੀ ਗਈ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ - ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। (ਪੇਰਾ 9)

ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਫੀਕ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਕੁਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਠੇਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਕੀਲ, ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ, ਜਾਂ ਭੁੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪੇਰਾ ੯)

151 ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਕੀਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸਿਵਲ ਸਿਸ. 1988 ਦਾ ਨੰਬਰ 4906-C.II.

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੱਥੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵੀ.ਪੀ.ਸਾਰਦਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਲ.ਐਮ ਸੂਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

- (1) ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ।
- (2) 21 ਮਈ, 1980 ਨੂੰ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣਾ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੁਪਤ ਰੱਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕੇਸ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ।

(5) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਵਕੀਲ-ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂ :-

- (1) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ?
- (2) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ;
- (3) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ?

(6) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਗੁਰਦੇ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੂਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੁਤਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਦਿਓਲ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ ਲਿਮਿਟਡ ਆਦਿ (ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

(7) ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸ ਗੰਭੀਰ

ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਹੁਣ ਪੀੜਤ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਗਲੇਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਨਜ਼ੀਤ ਕੌਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ, ਨਾਮ I y; 1,000 ਰੁਪਏ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਮਨਜ਼ੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ 1,000

(8) ਰਫ਼ੀਕ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਨਸ਼ੀਲਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਕ ਟਿੱਪਣੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਨਾਲ ਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਿਆਂ, 'ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧ ਕਰੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇ। ਬਾਕੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਾਰਟੀ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦਿੱਖ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਧਿਰ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਵਿਚ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨੀ-ਕੁੱਤੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਭੁੱਲ, ਜਾਂ ਕੁਕਰਮ। ਜਵਾਬ 'ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(9) ਪੁਆਇੰਟੀ ਟੌਰਬ ਮੋਡੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ> ਨਿਰਣਾ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਕੁਕਰਮ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਦੇਖਭਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਠੇਸ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਐਮ. ਵੀਰੱਪਾ ਬਨਾਮ ਐਵਲਿਨ ਸੀਕਵੇਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (2) ਜਿੱਥੇ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1926 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਤੋਂ 5 ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ ਐਕਟ, 1879 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਟੀਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਫੀਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਮੋਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸਲਈ , ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ 'ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ - ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ' ਉਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਈਸ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.)

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 3 ਜੇ ਵਕੀਲ, ਲੀਬੀਆ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਛੀ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਈਸ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1988 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 8811

6 ਅਕਤੂਬਰ 1988

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਕਲਾਮ 14 ਅਤੇ 19(1) (ਜੀ)- ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਈਸ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰਮੈਂਟ (ਲੇਵੀ) ਤੀਸਰਾ ਸੋਧ ਆਰਡਰ, 1988— ਧਾਰਾ 3(ਸੀ)- ਚੌਲ ਮਿੱਲਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚੋਂ 75 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਚਾਵਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੌਲਾਂ ਦਾ - ਡੀਲਰਾਂ/ਮਿਲਰਾਂ ਕੋਲ ਛੱਡੇ ਚਾਵਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੋਣ - ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ - ਕੀ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 14 ਅਤੇ 19(1)(g)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਚੌਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਰੀਲੀਜ਼ ਵਾਲਵ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚੋਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਪੁਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਲੇਵੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚੋਂ, ਚੌਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲੇਵੀ ਚਾਵਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ/ਮਿਲਰਾਂ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ ਅਤੇ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਚੌਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚੇਗਾ। ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੫)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਚਿਤ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 7).